

23 d'Abril: Sant Jordi, màrtir, patró secundari de Catalunya

Text de l'Evangelí (Jn 15,1-8): En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Jo sóc el cep veritable i el meu Pare és el vinyater. Les sarments que no donen fruit, el Pare les talla, però les que donen fruit, les neteja perquè encara en donin més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi, i jo estaré en vosaltres. Així com les sarments, si no estan en el cep, no poden donar fruit, tampoc vosaltres no en podeu donar si no esteu en mi. Jo sóc el cep i vosaltres les sarments. Aquell qui està en mi i jo en ell, dóna molt de fruit, perquè sense mi no podeu fer res. Si algú se separa de mi, és llençat fora i s'asseca com les sarments. Les sarments, un cop seques, les recullen i les tiren al foc, i cremen. Si esteu en mi i les meves paraules resten en vosaltres, podreu demanar tot el que voldreu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus».

«Aquell qui està en mi i jo en ell, dóna molt de fruit»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM

(Barcelona, Espanya)

Avui celebrem la festa de sant Jordi, patró secundari de Catalunya. Fou un cavaller ardit, martiritzat probablement a Lydda, Israel. Si la història és parca en dades biogràfiques, la llegenda ha “completat” la seva figura.

Venerat des del segle IV, l'han elegit com a patró diversos països i llocs: Grècia, Anglaterra, Portugal, Lituània, Geòrgia, Gènova... Al segle XIII, la seva devoció entrà a Catalunya i Aragó, que també el va escollir com a patró.

Aquest nom suscita sentiments entranyables a Catalunya: un llibre i una rosa, cultura i poesia. I també testimoniatge, santedat, protecció, intercessió. Sant Jordi

encarna no solament valors patriòtics, culturals, literaris i cavallerescs, sinó també i sobretot, valors profundament cristians.

En efecte: d'on havia de treure sant Jordi la valentia per a lluitar contra el drac i alliberar la princesa? De la seva unió i comunió amb Jesús que l'alimentà amb la saba de la pròpia vida: «Jo sóc el Cep i vosaltres les sarments» (Jn 15,5). D'on va pouar la força per a ser fidel i suportar el martiri? Del Senyor que va dir: «Sense mi no podeu fer res» (Jn 15,5).

Una altra consideració: el poble català —i qualsevol altre poble—pot viure unit i vigorós només a nivell cristià, si els qui el formen viuen com a sarments ben unides al Tronc i entre elles. Cada una no és independent de les altres. Les sarments s'ajuden, es comuniquen, s'irriguen mútuament, tenen comunió de vida.

Els cristians estem cridats a empeltar-nos en Jesús i viure en comunió de vida amb Ell i amb tots els altres. Així, a través nostre, totes les altres sarments, fins i tot les que potser viuen poc o molt separades del Cep veritable, tindran un cert lligam amb Crist.

La diada de sant Jordi ens invita a estar ben units amb Jesús per a rebre la seva vida, i amb els altres, per a fer-los-en participar.